

Αριθμός 158/2015

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ^Α Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βασιλική Θάνου - Χριστοφίλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημητρούλα Υφαντή, Γεώργιο Σακκά, Παναγιώτη Χατζηπαναγιώτη και Χαράλαμπο Καλαματιανό, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημα του, στις 24 Οκτωβρίου 2014, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσιόντος: ΝΠΙΔ με την επωνυμία "ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικού διαδόχου της ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρίας με την επωνυμία ".....", που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και της οποίας ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας για παράβαση νόμου, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Μανουσάκη.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ι. Κ. του Κ. και 2) Α. Σ. του Κ., συζ. Ι. Κ., κατοίκων ..., οι οποίοι παραστάθηκαν με τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Ηλία Παπαθανασίου.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 23-10-2008 αγωγή φυσικών προσώπων, που δεν είναι διάδικοι στην παρούσα δίκη, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκε με την από 19-1-2009 παρεμπόμπουσα αγωγή της ".....". Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 4188/2009 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 5684/2010 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσιόσιον με την από 18-11-2013 αίτηση του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Παναγιώτης Χατζηπαναγιώτης διάβασε την από 2-5-2014 έκθεση του, με την οποία εισηγήθηκε την παραδοχή αμφοτέρων των λόγων της από 18-11-2013 και με αριθμό κατάθεσης 836/2013 αίτησης αναίρεσης της εκδοθείσας κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών για ζημίες από αυτοκίνητο υπ' αριθμ. 5684/2010 απόφασης του Εφετείου Αθηνών. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσιόντος ζήτησε την παραδοχή της αίτησης, ο πληρεξούσιος των αναιρεσιβλήτων την απόρριψη της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι.- Από τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 300, 330 και 914 Α.Κ., συνάγεται, ότι, προϋποθέσεις της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία είναι η υπαιτιότητα του υπόχρεου, η οποία υπάρχει και στην περίπτωση της αμέλειας, δηλαδή όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές, η παράνομη συμπεριφορά του υπόχρεου σε αποζημίωση έναντι εκείνου που ζημιώθηκε και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας. Η παράνομη συμπεριφορά, ως όρος της αδικοπραξίας, μπορεί να συνίσταται όχι μόνο σε θετική πράξη, αλλά και σε παράλειψη, εφόσον στην τελευταία αυτή περίπτωση εκείνος που υπέπεσε στην παράλειψη ήταν υποχρεωμένος σε πράξη είτε από το νόμο ή τη δικαιοπραξία, είτε από την καλή πίστη κατά την κρατούσα κοινωνική αντίληψη. Αιτιώδης δε συνάφεια υπάρχει, όταν η πράξη ή η παράλειψη του ευθυνόμενου προσώπου, ήταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, το επιζήμιο αποτέλεσμα. Η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, ότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε ως αποδειχθέντα επιτρέπουν το συμπέρασμα να θεωρηθεί, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ορισμένο γεγονός ως πρόσφορη αιτία της ζημίας υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου, γιατί είναι κρίση νομική, αναγόμενη στην ορθή ή μη υπαγωγή από το δικαστήριο της ουσίας των διδαγμάτων της κοινής πείρας στην αόριστη νομική έννοια της αιτιώδους συνάφειας. Περαιτέρω, η παράβαση διατάξεων του Κ.Ο.Κ. δεν θεμελιώνει αυτή καθαυτή υπαιτιότητα στην επέλευση αυτοκινητικού ατυχήματος, αποτελεί όμως στοιχείο, η στάθμιση του οποίου από το δικαστήριο της ουσίας θα κριθεί σε σχέση με την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συγκεκριμένης πράξης και του επελθόντος αποτελέσματος (ΑΠ 520/2011, ΑΠ 331/2011, ΑΠ 239/2011, ΑΠ 147/ 2011, ΑΠ 75/2005). Κατά τις διατάξεις δε των §§ 1 και 3 του άρθρου 42 του Ν. 2696/1999 (ΚΟΚ), όπως το άρθρο τούτο ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την §2 του άρθρου 43 του Ν. 2963/2001, "απαγορεύεται η οδήγηση κάθε οδικού οχήματος από οδηγό, ο οποίος κατά την οδήγηση του οχήματος βρίσκεται υπό την επίδραση οινοπνεύματος, τοξικών ουσιών ή φαρμάκων που σύμφωνα με τις οδηγίες χρήσης τους ενδέχεται να επηρεάζουν την ικανότητα του οδηγού. Ο ελεγχόμενος οδηγός θεωρείται ότι βρίσκεται υπό την επίδραση οινοπνεύματος όταν το ποσοστό αυτού στον οργανισμό είναι 0,50 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος (0,50 gr/l) και άνω, μετρούμενο με την μέθοδο της αιμοληψίας ή από 0,25 χιλιοστά του γραμμαρίου ανά λίτρο εκπνεόμενου αέρα και άνω, όταν η μέτρηση γίνεται στον εκπνεόμενο αέρα με αντίστοιχη συσκευή αλκοολομέτρου" (§1) και "σε περίπτωση θανατηφόρου τροχαίου ατυχήματος ο έλεγχος για τη διαπίστωση ύπαρξης στον οργανισμό οινοπνεύματος, τοξικών ουσιών ή φαρμάκων, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, γίνεται υποχρεωτικά με αιμοληψία από τα θανόντα πρόσωπα, ως και από τους ζώντες..." (§3). Στη συνέχεια, σύμφωνα με το άρθρο 6β § 1 περ. β' του Ν. 489/1976 "περί της υποχρεωτικής ασφαλίσεως της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης", που προστέθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 3557/2007 και που σύμφωνα με το άρθρο 18 του τελευταίου αυτού νόμου άρχισε να ισχύει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 100 τ. Α'/14.5.2007), "εξαιρούνται από την ασφάλιση οι ζημίες που προκαλούνται: α)... β) από οδηγό ο οποίος, κατά το χρόνο του ατυχήματος, τελούσε υπό την επίδραση οινοπνεύματος ή τοξικών ουσιών, κατά παράβαση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ν. 2696/ 1999), όπως εκάστοτε ισχύει, εφόσον η εν λόγω παράβαση τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την πρόκληση του ατυχήματος". Εξάλλου, όπως προκύπτει από την διάταξη του άρθρου 11 § 1 του Ν. 489/1976, ο περιληφθείς στη σύμβαση ασφάλισης της αστικής ευθύνης από αυτοκινητικά ατυχήματα όρος, σύμφωνα με τον οποίο αποκλείονται της ασφάλισης ζημίες προξενούμενες σε χρόνο που ο οδηγός του αυτοκινήτου τελούσε υπό την επίδραση οινοπνεύματος ή τοξικών ουσιών, κατά την έννοια και τις προϋποθέσεις του ως άνω άρθρου 42 του ΚΟΚ, δεν απαλλάσσει μεν τον ασφαλιστή από την ευθύνη προς αποζημίωση του ζημιωθέντος τρίτου, αλλά παρέχει σ* αυτόν το δικαίωμα να εναγάγει τον ασφαλισμένο και να αξιώσει από αυτόν, είτε με αυτοτελή, είτε με παρεμπόμπουσα αγωγή, την αποζημίωση που κατέβαλε ή θα καταβάλει στον τρίτο, με την προϋπόθεση βέβαια ότι η παράβαση του ασφαλιστικού αυτού όρου από τον ασφαλισμένο συνεχεται αιτιωδώς με την επέλευση του ζημιωθέντος ατυχήματος (ΑΠ 323/2011). Τέλος, οι αναιρετικοί λόγοι των αριθμών 1 και 19 του άρθρου 559 του Κ.Πολ.Δ., δημιουργούνται, ο μεν πρώτος, όταν το δικαστήριο της ουσίας παραβίασε κανόνα του ουσιαστικού δικαίου ή τα διδάγματα της κοινής πείρας και εφόσον αυτά αφορούν στην εξειδίκευση των αόριστων νομικών εννοιών, ή στην υπαγωγή πραγματικών γεγονότων σ' αυτούς, όχι όμως και στην εκτίμηση των αποδείξεων προς εξακρίβωση της αλήθειας των πραγματικών γεγονότων, ο δε δεύτερος, όταν στο αιτιολογικό της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας, δεν περιέχοντα καθόλου ή δεν περιγράφονται με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά εκείνα γεγονότα που είναι αναγκαία για να κριθεί αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συντρέχουν ή όχι οι προϋποθέσεις εφαρμογής του εφαρμοσθέντος κανόνα του ουσιαστικού δικαίου ή αν έγινε ή όχι ορθός νομικός χαρακτηρισμός των κρίσιμων πραγματικών γεγονότων, όχι όμως και όταν πρόκειται για ελλείψεις αναγόμενες στην εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα στην ανάλυση, στάθμιση και αιτιολόγηση του συναχθέντος από αυτές και με σαφήνεια διατυπωμένου αποδεικτικού πορίσματος. Ετσι, επί αδικοπρακτικής ευθύνης προς αποζημίωση ελέγχεται με τον αναιρετικό αυτόν λόγο η αξιολογική κρίση του δικαστηρίου της ουσίας για τη συνδρομή ή μη υπαιτιότητας και αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ αυτής και του ζημιωθέντος αποτελέσματος. Εξέταση του με συσκευή αλκοολόμετρου βρέθηκε ποσοστό οινοπνεύματος στον οργανισμό του 0,36 χιλ. του

γραμμαρίου ανά λίτρο εκπνεόμενου αέρα, ενώ μετά λήψη αίματος του, προέκυψε η παρουσία οιονοπνεύματος στο αίμα του σε συγκέντρωση 0,81 γραμ. ανά λίτρο αίματος. Πλην όμως, από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία και με βάση τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα το επίδικο τροχαίο ατύχημα, όπως αυτές προεκτέθηκαν, δεν σχηματίζεται δικανική βεβαιότητα περί του ότι η κατά τα ανωτέρω διαπίστωση οιονοπνεύματος πέραν των επιτρεπομένων από τον νόμο (άρθρο 42 ΚΟΚ) ορίων στον οργανισμό του εναγόμενου οδηγού Ι. Κ., επέδρασε αιτιωδώς στην πρόκληση τούτου (ατυχήματος). Εξ άλλου, η Μ. Κ. είναι συνυπαίτια του ατυχήματος και του εξ αιτίας αυτού θανάτου της κατά το υπόλοιπο ποσοστό 40%, διότι, επιχείρησε να διασχίσει καθέτως το οδόστρωμα χωρίς προηγουμένως να διαπιστώσει, όπως ευχερώς όφειλε, αν μπορούσε να πράξει τούτο, χωρίς κίνδυνο για την ίδια, αλλά και για τους οδηγούς που χρησιμοποιούσαν την λεωφ. Καραμανλή για τυχόν εκ δεξιών της κίνηση οχημάτων, την ακριβή κατεύθυνση και θέση των οποίων μπορούσε ευχερώς να αντιληφθεί και να υπολογίσει και ίδια εκείνου που οδηγούσε ο εναγόμενος Ι. Κ., εν όψει του ότι το οδόστρωμα επί του οποίου εισήλθε πεζή εκτείνεται σε οριζόντιο επίπεδο και σε ευθεία γραμμή, χωρίς την ορατότητα της να την δυσχεραίνει κάποιο φυσικό ή τεχνητό εμπόδιο (άρθρο 12 § 1 εδ. α' και 38 § 4 περ. δ' ΚΟΚ). Επομένως, τα όσα οι εναγόμενοι με την κύρια αγωγή κατ' ένσταση προβάλλουν για την συνυπαιτιότητα της παθούσας Μ. Κ. στην επέλευση του ενδίκου ατυχήματος και του κατ' αυτό θανάτου της (ΑΚ 914, 299, 932, 330, 300 και Κ.Πολ.Δ. 262 § 1 -2), πρέπει να γίνουν δεκτά ως κατ' ουσία βάσιμα στον πιο πάνω βαθμό. Περαιτέρω, προκύπτουν και τα ακόλουθα ουσιαστικά: Όπως αναφέρθηκε η Μ. Κ. από την πρόσκρουση της στο ΙΧΕ αυτοκίνητο έπαθε βαρείες κακώσεις κεφαλής, συνεπεία των οποίων και απεβίωσε. Έτι περαιτέρω και σε σχέση με τις προβαλλόμενες με τις παραπάνω κύρια και παρεμπόδιουσα αγωγές αξιώσεις, προκύπτουν τα ακόλουθα: Α) Επί της με ημερομηνία 23.10.08 κύριας αγωγής των Σ. Κ. κ.λπ.... Β) Επί της με ημερομηνία 19.1.09 παρεμπόδιουσας αγωγής της ασφαλιστικής εταιρίας " ". Έτι περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι η με την παραπάνω αγωγή ενάγουσα ασφαλιστική εταιρία, στην ουσιαστική και δικονομική θέση της οποίας υπεισήλθε, συντρέχουσας νόμιμης προς τούτο περιπτώσεως το Επικουρικό Κεφάλαιο, κατόπιν συμβάσεως που κατάρτισε με την δεύτερη εναγόμενη κυρία του υπ' αρ. κυκλ. ... ΙΧΕ αυτοκινήτου κάλυπτε ασφαλιστικώς και κατά το χρονικό διάστημα από 21.2.07 έως 21.6.08 την αστική ευθύνη, τόσον αυτής όσον και του πρώτου εναγόμενου οδηγού του παραπάνω οχήματος για τους κινδύνους που θα προέρχονταν από την λειτουργία του, εκδοθέντος προς τούτο του υπ' αρ. ... ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Η εν λόγω ασφαλιστική σύμβαση κατά την οικεία δικαιοπρακτική δέσμευση των παραπάνω συμβαλλομένων ρυθμιζέτο πλην των άλλων και από τους όρους της υπ' αρ. Κ4/585/1978 ΑΥΕ, δυνάμει της οποίας επέρχεται η απαλλαγή της ασφαλιστικής εταιρίας και στην μεταξύ των άλλων περίπτωση, της οδηγήσεως του (ασφαλισμένου) οχήματος από οδηγό ο οποίος κατά το χρόνο του ατυχήματος τελούσε υπό την επίδραση οιονοπνεύματος (άρθρο 25 περ. 8 της ως άνω ΑΥΕ). Η μεταξύ της ενάγουσας ασφαλιστικής εταιρίας και της δεύτερης εναγόμενης κυρίας του ζημιογόνου όσον αφορά το ένδικο δυστύχημα της 13ης Ιανουαρίου 2008 υπ' αρ. κυκλ. ... ΙΧΕ αυτοκινήτου, συναφθείσα σύμβαση ασφαλίσεως του, όπως άλλωστε δεν αμφισβητείται, περιείχε στο οπίσθιο μέρος του ασφαλιστηρίου υπό τον τίτλο "ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ! ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ" και τον υπότιτλο "ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ", τον ειδικότερο συμβατικό όρο του άρθρου 8 § 7, κατά την λεκτική τυπικότητα του οποίου, "Δεν καλύπτονται με το ασφαλιστήριο και αποκλείονται από την ασφάλιση ζημιές που προξενήθηκαν... Εάν κατά το ατύχημα ο οδηγός του αυτοκινήτου ευρίσκεται υπό την επίδραση οιονοπνεύματος ή τοξικών ουσιών, κατά την έννοια και τις προϋποθέσεις του άρθρου 42 του ΚΟΚ και ανεξαρτήτως εάν η παράβαση αυτή συντέλεσε στην πρόκληση του ατυχήματος". Όπως έχει ήδη εκτεθεί, πράγματι ο εναγόμενος οδηγός κατά τη στιγμή του ως άνω ατυχήματος αποδείχθηκε ότι τελούσε υπό την επίδραση οιονοπνεύματος, δεδομένου ότι σε γενόμενο του ιδίου έλεγχο με συσκευή αλκοολόμετρου βρέθηκε ποσοστό οιονοπνεύματος στον οργανισμό του 0,36 χιλ. του γραμμαρίου ανά λίτρο εκπνεόμενου αέρα, ενώ μετά τη λήψη του αίματος του, προέκυψε η παρουσία οιονοπνεύματος στο αίμα του σε συγκέντρωση 0,81 γραμ. ανά λίτρο αίματος. Πλην όμως, κατ' εφαρμογή των άρθρων 17 § 1 εδ. γ* και 6β § 1 εδ. β' του ισχύοντος από τις 14.5.07 ν. 3557/07, με τις οποίες αναμορφώθηκε το άρθρο 6β του ν. 489/1976, αφ' ενός καταργήθηκε η παραπάνω ΑΥΕ, αφ' ετέρου για την συνομολογηθείσα στο ασφαλιστήριο εξαίρεση της απαλλαγής του ασφαλιστή από την οικεία ευθύνη του, απαιτείται, κατά την ρητή πλέον του νόμου διατύπωση, να συντρέχει αιτιώδης σύνδεσμος (συνάφεια) μεταξύ της οδηγήσεως υπό την επίδραση οιονοπνεύματος και της επελεύσεως του ζημιογόνου και συγκροτούντος την ασφαλιστική περίπτωση, τροχαίου ατυχήματος. Η εν λόγω προϋπόθεση απαιτείται εφ' όσον η ασφαλιστική περίπτωση, δηλονότι το τροχαίο ατύχημα συνέβη μετά την έναρξη της ισχύος του ν. 3557/07, όπως συνέβη στην κρινόμενη υπόθεση και ασχέτως αν στην ασφαλιστική σύμβαση η εν λόγω εξαίρεση έχει συμφωνηθεί με βάση την διατύπωση της προϊσχύσασας αντίστοιχης ρυθμίσεως του άρθρου 25 περ. 8 της Κ4/585/ΑΥΕ, κατά την οποία ήταν δυνατόν να συμφωνηθεί η εξαίρεση της ασφαλιστικής καλύψεως και αν ακόμη η διαπιστωθείσα "μέθη" ουδεμία επίδραση είχε στο ατύχημα. Περαιτέρω και όπως έχει αναλυθεί ανωτέρω κατά το οικείο αποδεικτικό πόρισμα, με βάση τις συνθήκες υπό τις οποίες έλαβε χώρα το επίδικο τροχαίο ατύχημα, δεν σχηματίζεται δικανική πεποίθηση, περί του ότι η κατά τα ανωτέρω διαπίστωση οιονοπνεύματος πέραν των επιτρεπομένων από τον νόμο (άρθρο 42 ΚΟΚ) ορίων στον οργανισμό του εναγόμενου οδηγού Ι. Κ., επέδρασε αιτιωδώς στην πρόκληση τούτου (ατυχήματος). Επομένως, η ενάγουσα ασφαλιστική εταιρία και ήδη το Επικουρικό Κεφάλαιο

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο δέχθηκε, κατά την ανέλεγκτη αναιρετικά περί πραγμάτων κρίση του, τα ακόλουθα, ως προς το ζήτημα των συνθηκών υπό τις οποίες έλαβε χώρα το ένδικο τροχαίο ατύχημα, ως προς την υπαιτιότητα του οδηγού του ζημιογόνου αυτοκινήτου στην επέλευση του εν λόγω ατυχήματος και ως προς την ύπαρξη ή μη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της υπό του οδηγού τούτου οδήγησής του αυτοκινήτου κατά τον χρόνο του ατυχήματος υπό την επίδραση οιονοπνεύματος και του επελθόντος επιζήμιου αποτελέσματος: "Στις 13.1.2008 και περί ώρα 03.30' η Μ. σύζ. Σ. Κ. το γένος Γ. Κ., είχε εξέλθει από παρακείμενο του προς Πάρνηθα ρεύματος κυκλοφορίας της λεωφ. Καραμανλή στην περιοχή Αχαρνών Αττικής κέντρου διασκεδάσεως, στο ύψος του Ο.Α. 126 και είχε την πρόθεση να διασχίσει καθέτως αμφοτέρω τα ρεύματα κυκλοφορίας, ώστε να μεταβεί στο έναντι πεζοδρόμιο. Η εν λόγω πεζή σε υλοποίηση της προδιαγεγραμμένης ως άνω κατευθύνσεως της, αρχικά διέσχισε το προς Πάρνηθα ρεύμα κυκλοφορίας της λεωφ. Καραμανλή και στη συνέχεια φθάνοντας στην υπάρχουσα στο μέσον του οδοστρώματος διπλή διαχωριστική γραμμή επιχείρησε να διασχίσει και το αντίθετο, προς Μεταμόρφωση ρεύμα κυκλοφορίας της παραπάνω λεωφόρου, εισερχόμενη σ' αυτό. Στο συγκεκριμένο σημείο της λεωφόρου Καραμανλή αυτή έχει συνολικό πλάτος 8,10 μέτρων, είναι ευθεία και οριζόντια, διπλής, όπως προαναφέρθηκε κατευθύνσεως με μια λωρίδα ανά κατεύθυνση. Κατά τον ως άνω χρόνο ήταν νύκτα, η κατάσταση του οδοστρώματος ήταν ξηρά, υπήρχε επαρκής τεχνητός φωτισμός, υπήρχε δε κίνηση πεζών λόγω της υπάρξεως του παραπάνω κέντρου διασκεδάσεως και της αποχωρήσεως εξ αυτού την συγκεκριμένη ώρα αρκετών θαμώνων. Την ίδια χρονική στιγμή επί του προς την Μεταμόρφωση ρεύματος κυκλοφορίας της λεωφόρου Καραμανλή εκινείτο το υπ' αριθμ. κυκλ. ... ΙΧΕ αυτοκίνητο που οδηγούσε ο πρώτος των εναγομένων Ι. Κ., που είχε προστηθεί στην οδήγησή του από την δεύτερη εξ αυτών σύζυγο του, Α. Σ., η οποία επέβαινε μετά των δύο ανηλικών τέκνων τους και της Ε. Γ. στο όχημα, που ήταν ασφαλισμένο για τις από την κυκλοφορία του σε τρίτους προξενούμενες υλικές ζημιές και σωματικές βλάβες στην τρίτη των εναγομένων ασφαλιστική εταιρία. Ενώ το παραπάνω αυτοκίνητο, κινούμενο επί του παραπάνω ρεύματος κυκλοφορίας και έγγιστα της διπλής διαχωριστικής γραμμής διερχόταν από το παραπάνω σημείο της λεωφόρου Καραμανλή, προσέκρουσε με την εμπρόσθια αριστερή κολώνα του (στο ύψος του αριστερού καθρέφτη) επί της πεζής Μ. Κ., η οποία χτυπώντας με το κεφάλι επ' αυτού, ωθήθηκε βιαίως προς τα πίσω και κατέπεσε επί του οδοστρώματος του προς Πάρνηθα ρεύματος κυκλοφορίας της εν λόγω λεωφόρου με βαρείες κακώσεις στην κεφαλή, συνεπεία των οποίων και απεβίωσε, όπως διαπιστώθηκε στη συνέχεια στο Γενικό Νοσοκομείο Ν. Ιωνίας "Η ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ", όπου μεταφέρθηκε. Συνυπαίτιοι του προπεριγραφόμενου θανατηφόρου τροχαίου ατυχήματος, είναι τόσον ο εναγόμενος οδηγός του υπ' αρ. κυκλ. ... ΙΧΕ αυτοκινήτου (Ι. Κ.), όσον και η ίδια η πεζή Μ. Κ., διότι δεν κατέβαλαν σε διαφορετικό ο καθένας τους βαθμό, την επιβαλλόμενη επιμέλεια και προσοχή του μέσου συνετού οδηγού και πεζής, αντίστοιχα, την οποία ώφειλαν και μπορούσαν, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες να επιδείξουν. Συγκεκριμένως ο μεν εναγόμενος οδηγός Ι. Κ. είναι υπαίτιος του ατυχήματος σε ποσοστό 60%, καθ' ότι: Δεν οδηγούσε με σύνεση και διαρκώς τεταμένη την προσοχή, δεν ρύθμιζε την ταχύτητα του οχήματος, η οποία να μην δεν αποδείχθηκε ότι υπερέβαινε το υπάρχον όριο των 50 χλμ/ωρ., εφ' όσον αμέσως μετά το ατύχημα σταμάτησε το όχημα λίγα μέτρα μετά την πρόσκρουση του επί της πεζής, αυτή δε δεν εκτινάχθηκε σε μεγάλη απόσταση και δεν

έφερε κακώσεις σε άλλα μέρη του σώματος της, παρεκτός της κεφαλής της, πλην όμως (ο εν λόγω οδηγός) όφειλε να μειώσει την ταχύτητα του και κάτω του επιτρεπομένου ως άνω ορίου, εν όψει των συνθηκών που επικρατούσαν (νύκτα, μικρό πλάτος οδοστρώματος, ύπαρξη εκατέρωθεν της λεωφόρου κέντρων διασκέδασης, παρουσία πεζών, έλλειψη διαβάσεων για την μετακίνηση τους από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο), οι οποίες επέβαλαν στον πιο πάνω οδηγό, να επιδείξει επιμελή συμπεριφορά επί πλέον εκείνης στην οποία ήταν υποχρεωμένος με βάση την εκ μέρους του συμμόρφωση προς το παραπάνω όριο ταχύτητας. Περαιτέρω, ο εναγόμενος οδηγός δεν ασκούσε την ενδεδειγμένη οπτική της οδού επιτήρηση, μη αντιληφθείς εγκαίρως την θέση και την κίνηση της πεζής, η οποία και εν όψει της από αριστερά προς τα δεξιά της πορείας του κατευθύνσεως της, της σε ευθεία γραμμή ανεμπόδιστη κινήσεως του αυτοκινήτου και της υπέρβας ικανοποιητικού τεχνητού φωτισμού, ήταν ευκρινής και διαγνώσιμη (κατά κατεύθυνση) από απόσταση 20 - 25 μέτρων. Αλλά και όταν καθυστερημένους ο εναγόμενος οδηγός αντιλήφθηκε την προαναφερόμενη κίνηση της Μ. Κ., περιορίσθηκε στη χρήση της κόρνας και των μεγάλων φώτων του αυτοκινήτου, παραλείποντας, όπως όφειλε και μπορούσε, εν όψει της μη υπερβολικής του ταχύτητας, την χρήση της πέδης, ώστε να επιτρέψει στην παραπάνω πεζή να διέλθει ή έστω την διενέργεια αποφευκτικού εκείνης ελιγμού, διαμέσου του ελεύθερου χώρου του οδοστρώματος, ο οποίος και επαρκούσε προς τούτο (άρθρα 12 § 1 και 19 § 1 - 3 ν. 2696/99 περί ΚΟΚ). Απότοκη συνέπεια των προαναφερομένων ενεργειών και παραλείψεων του εναγόμενου οδηγού Ι. Κ. οι οποίες ευθέως και εκ του πράγματος συγκροτούν στην κρινόμενη ατομική περίπτωση την μη εκ μέρους του επίδειξη της οφειλόμενης κατά τα ανωτέρω επιμέλειας και προσοχής, η οποία κατ' αντικειμενική κρίση ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση επιβεβλημένη με βάση τις προαναφερόμενες συνθήκες και περιστάσεις, σε συνδυασμό με τους ανωτέρω νομικούς κανόνες, τις συνθήκες που τηρούνται στις συναλλαγές, την κοινή λογική και πείρα και την οποία κάθε λογικός και ευσυνειδητός οδηγός στη θέση του πρώτου εναγόμενου θα κατέβαλε (ΑΚ 330, ΠΚ 28), ήταν αυτός να μην αντιληφθεί εγκαίρως την επί του οδοστρώματος κατά τα ανωτέρω κινούμενη Μ. Κ. και να μην μπορέσει να την αποφύγει. Και ναι μεν, κατά τον επιγενόμενο έλεγχο αλκοόλης του παραπάνω οδηγού, διαπιστώθηκε ότι αυτός τελούσε υπό την επίδραση οινοπνεύματος, εφ' όσον κατά την δεν απαλλάσσεται έναντι των ασφαλισμένων της και ήδη αντιδίκων της (εναγομένων οδηγού και ιδιοκτήτριας του ασφαλισμένου με αρ. κυκλ. ... ΙΧΕ αυτοκινήτου) της εκ της συμβάσεως ασφαλίσεως απορρέουσας νόμιμης ευθύνης και σύστοιχης συμβατικής υποχρεώσεως της. Σε ακολουθία των προαναφερομένων σκέψεων και παραδοχών, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο το οποίο με την εκκαλουμένη απόφαση του, απέρριψε την από 19.1.09 παρεμπόδιουσα αγωγή της ασφαλιστικής εταιρίας (" "), ως αναπόδεικτη για έλλειψη συμβατικού δικαιώματος αναγωγής της εν λόγω ενάγουσας ασφαλιστικής εταιρίας κατά των εναγομένων ασφαλισμένων της, ορθώς το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε, απορριπτόμενης της από 11.12.09 εφέσεως του καθολικού διαδόχου της Επικουρικού Κεφαλαίου, ως προς τους αντίστοιχους λόγους της". Ήδη δε με τον πρώτο κατά σειρά λόγο της αναίρεσης και με την επίκληση των ως άνω πραγματικών περιστατικών, τα οποία δέχθηκε κυριαρχικώς το Εφετείο ως αποδειχθέντα και ειδικότερα: α) ότι η παθούσα Μ. Κ. επιχείρησε την 03.30 ώρα της 13ης. 1.2008 να διασχίσει το ρεύμα της Λεωφόρου Καραμανλή το οποίο φέρει από την Πάρνηθα προς την Μεταμόρφωση και από αριστερά προς τα δεξιά σε σχέση με την πορεία του επί του ίδιου ρεύματος κινούμενου υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ... ΙΧΕ ζημιόγνου αυτοκινήτου, το οποίο οδηγούσε ο πρώτος των παρεμπιπτόντων εναγομένων και ήδη πρώτος των αναίρεσιβλήτων Ι. Κ., ευρισκόμενος υπό την επίδραση οινοπνεύματος, του οποίου η συγκέντρωση στο αίμα, μετρηθείσα και με την μέθοδο της αιμοληψίας, ήταν 0,81 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος, β) ότι ο προαναφερόμενος οδηγός αντιλήφθηκε καθυστερημένα την κατά τα άνω κίνηση της πεζής διότι δεν ασκούσε την ενδεδειγμένη οπτική επιτήρηση της οδού, μολονότι αυτή (οπτική επιτήρηση της οδού) ήταν δυνατή ενόψει του ότι το αυτοκίνητο εκινείτο επί ευθείας γραμμής, δεν υπήρχαν εμπόδια που να περιορίζουν την ορατότητα του οδηγού, υπήρχε ικανοποιητικός τεχνητός φωτισμός και η πεζή ήταν ορατή από απόσταση 20 - 25 μέτρων, γ) ότι η μετά την καθυστερημένη αντίληψη της πεζής αντίδραση του οδηγού του ζημιόγνου αυτοκινήτου συνίστατο στη χρήση της κόρνας και των μεγάλων φώτων του αυτοκινήτου, ενώ αφενός παρέλειψε την χρήση των φρένων, μολονότι μπορούσε να πράξει τούτο, δεδομένου ότι η ταχύτητα του αυτοκινήτου δεν προέκυψε ότι ήταν ανώτερη του ανωτάτου επιτρεπομένου στο σημείο εκείνο ορίου των 50 χλμ/ώρα, και αφετέρου δεν προέβη σε ενέργεια αποφευκτικού ελιγμού της πεζής, δια μέσου του επαρκούντος προς τούτο ελεύθερου χώρου του οδοστρώματος και δ) της παραδοχής ότι ο οδηγός του εν λόγω αυτοκινήτου όφειλε να μειώσει την ταχύτητα του οχήματος του και κάτω του επιτρεπομένου ως άνω ανωτάτου ορίου ταχύτητας, ενόψει των συνθηκών που επικρατούσαν (νύκτα, μικρό πλάτος οδοστρώματος, ύπαρξη εκατέρωθεν της λεωφόρου κέντρων διασκέδασης, παρουσία πεζών, έλλειψη διαβάσεων για την μετακίνηση των πεζών από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο), προσάπτεται στο Εφετείο η αιτίαση ότι παρά την αποδοχή υπ' αυτού ως αποδειχθέντων των ως άνω πραγματικών περιστατικών, εντούτοις εσφαλμένα στη συνέχεια δέχθηκε αυτό ότι η τοιαύτη οδηγική συμπεριφορά του οδηγού του ζημιόγνου αυτοκινήτου δεν τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την οδήγηση του αυτοκινήτου υπό μέθη, παραβιάζοντας έτσι τα διδάγματα της κοινής πείρας, σύμφωνα με τα οποία η υπό μέθη οδήγηση αυτοκινήτου οχήματος επηρεάζει την οδηγική ικανότητα του οδηγού, δηλαδή οδηγεί σε υπερεκτίμηση των οδηγικών του δυνατοτήτων, σε υποβάθμιση ή υποτίμηση των κινδύνων ή του εμποδίου, σε καθυστερημένη αντίληψη του κινδύνου, σε παράταση του χρόνου αντίδρασης και σε απότομες και ανακριβείς ή λανθασμένες αντιδράσεις. Η τοιαύτη δε εσφαλμένη μη υπαγωγή των παραπάνω πραγματικών περιστατικών στην έννοια της αιτιώδους συνάφειας οδήγησε στην εν συνεχεία εσφαλμένη μη εφαρμογή των προαναφερομένων ουσιαστικού δικαίου διατάξεων των άρθρων 914, 300, 330 ΑΚ, 42 του ΚΟΚ και 6β § 1 περ. β' του Ν. 489/1976. Υπό το περιεχόμενο αυτό ο ερευνώμενος λόγος της αναίρεσης, ο οποίος τείνει να θεμελιωθεί επί του αριθμού 1 εδάφ. β' του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ., είναι, κατά την πλειοψηφία προς στο Δικαστήριο γνώμη, απαράδεκτος και απορριπτός, διότι η αποδιδόμενη με αυτόν πιο πάνω αιτίαση ως προς την παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αναφέρεται στην εκτίμηση των αποδείξεων και όχι στην ερμηνεία των ως άνω εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου ή στην υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σ' αυτούς. Κατά τη γνώμη, όμως, ενός μέλους του Δικαστηρίου και ειδικότερα του εισηγητή Π. Χατζηπαναγιώτη, η παράλειψη του Εφετείου να χρησιμοποιήσει τα ως άνω διδάγματα της κοινής πείρας για να υπαγάγει στην αόριστη νομική έννοια της αιτιώδους συνάφειας τα προαναφερόμενα ως δεκτά γενόμενα υπ' αυτού πραγματικά περιστατικά, η εν συνεχεία της παράλειψης αυτής παραδοχή αυτού περί ανυπαρξίας αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της οδήγησης του ζημιόγνου αυτοκινήτου υπό οδηγού τελούντος υπό την επίδραση οινοπνεύματος και του επελθόντος αποτελέσματος και η μετά ταύτα απόρριψη της παρεμπόδιουσας αγωγής της ασφαλιστικής εταιρίας ως αβάσιμης, για έλλειψη αιτιώδους συνάφειας, η οποία και οδήγησε το Εφετείο σε εσφαλμένη μη εφαρμογή, αναφορικά με την παρεμπιπτόντως ενάγουσα ασφαλιστική εταιρία, των ουσιαστικού δικαίου διατάξεων των άρθρων 300, 330, 914 Α.Κ., 42 ΚΟΚ, 6β § 1 περ. β' και 11 § 1 του Ν. 489/1976, στοιχειοθετεί τον από τον αριθμ. 1 εδάφ. β' του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. προαναφερόμενο πρώτο λόγο της αίτησης αναίρεσης. Εξάλλου, το Εφετείο, το οποίο με την προσβαλλόμενη απόφαση του και κατόπιν των ως άνω παραδοχών του απέρριψε την παρεμπόδιουσα αγωγή της ασφαλιστικής εταιρίας, στη δικονομική θέση της οποίας υπεισήλθε το αναίρεσιον Επικουρικό Κεφάλαιο, δεχόμενο την ανυπαρξία αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της μέθης του οδηγού του ζημιόγνου αυτοκινήτου και της επίδρασης αυτής στην οδηγική συμπεριφορά του και κατ' επέκταση στην πρόκληση του ενδίκου ατυχήματος, διέλαβε περί τούτου πλήρεις, σαφείς και χωρίς λογικά κενά και αντιφάσεις αιτιολογίες, οι οποίες καθιστούν δυνατό τον αναίρετικό έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής των προαναφερομένων ουσιαστικού δικαίου διατάξεων και δεν είχε ανάγκη από περαιτέρω αιτιολογίες. Δεν υπάρχει δε αντίφαση μεταξύ των κατά τα άνω υπό στοιχεία α', β", γ" και δ' παραδοχών του Εφετείου και της παραδοχής του περί συνυπαιτιότητας του οδηγού του αυτοκινήτου στο επισυμβάν ένδικο ατύχημα και τούτο (έλλειψη αντίφασης) διότι τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά αξιολογήθηκαν από το Εφετείο ως ικανά να θεμελιώσουν αμελή οδηγική συμπεριφορά του οδηγού του αυτοκινήτου - λόγος για τον οποίο και κρίθηκε αυτός συνυπαίτιος του ατυχήματος - όχι, όμως, και ικανά να θεμελιώσουν αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της οδήγησης αυτού υπό την επήρεια οινοπνεύματος και του επελθόντος αποτελέσματος (πρόκληση ενδίκου ατυχήματος και των συνεπειών αυτού).

Συνεπώς, ο εκτιμώμενος ως θεμελιούμενος επί του αριθμού 19 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. δεύτερος κατά σειρά λόγος της υπό κρίση αίτησης αναίρεσης, με τον οποίο προσάπτεται στο Εφετείο η από τον αριθμό αυτό καθιερούμενη αναίρετική πλημμέλεια της εκ πλαγίου παραβίασης (ή έλλειψης νόμιμης βάσης) των ως άνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεων, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

II.- Κατόπιν πάντων των προαναφερομένων και εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος αναίρεσης προς έρευνα πρέπει:
α) να απορριφθεί η αίτηση αναίρεσης, β) να διαταχθεί η εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του εκ τριακοσίων (300) ευρώ παραβόλου, το οποίο κατέθεσε το αναιρεσείον για την άσκηση της αναίρεσης (άρθρ. 495 § 4 Κ.Πολ.Δ., όπως η § 4 προστέθηκε με το άρθρο 12 § 2 του Ν. 4055/2012, που ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 113 αυτού, από 2.4.2012) και για το οποίο εκδόθηκαν τα υπ' αριθμ. 1618825, 1618826, 1618827 παράβολα του Δημοσίου, των 40 ευρώ έκαστο, και τα υπ' αριθμ. 008998, 008999 και 009000 παράβολα του ΤΑ.Χ.ΔΙΚ., σειρά Α*, των εξήντα ευρώ έκαστο, και γ) να καταδικασθεί το αναιρεσείον στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των εχόντων καταθέσει και προτάσεις αναιρεσιβλήτων (άρθρα 106, 176, 183 Κ.Πολ.Δ.), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 18.11.2013 αίτηση αναίρεσης της εκδοθείσας κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών για ζημίες από αυτοκίνητο υπ' αριθμ. 5684/2010 απόφασης του Εφετείου Αθηνών.

Διατάσσει την εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του εκ τριακοσίων (300) ευρώ παραβόλου, το οποίο κατέθεσε το αναιρεσείον για την άσκηση της προαναφερόμενης αίτησης αναίρεσης και για το οποίο εκδόθηκαν τα υπ* αριθμ. 1618825, 1618826, 1618827 παράβολα του Δημοσίου, των 40 ευρώ έκαστο, και τα υπ* αριθμ. 008998, 008999 και 009000 παράβολα του ΤΑ.Χ.ΔΙΚ., σειρά Α \ των εξήντα ευρώ έκαστο.

Και

Καταδικάζει το αναιρεσείον στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των αναιρεσιβλήτων, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2.700) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 19 Δεκεμβρίου 2014.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στις 19 Φεβρουαρίου 2015.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ρ.Κ.